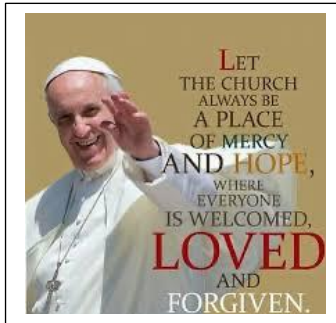

20-а неділя після Зіслання св. Духа і отців 7-го Вселенського Собору

До Галатів 1:11-19 і до Євреїв 13:7-16; Лука 7:11-16 і Івана 17: 1-13

“Будьмо активні учасники віднови та підтримки наших заклопотаних суспільств.” *Fratelli tutti* (52)

Причта про доброго самарянина вже ввійшло в популярну культуру: наприклад є закони котрих так названо. Закони доброго самарянина заохочують сторонних спостерігачів допомогти людині в потребі без страху щодо легальної відповідальності. Добрий самарянин це та людина котра готова допомогти незнайомій їй людині. А тут переважне поняття “незнайомої людини.” В Христових часах євреї ставились з ненавистю до самарян, котрих вважали єретиками а тут Христос каже що самарянин поводитьсь як герой, а євреї котрі переходили не допомогли “своєму.” Причта нас вчить що ми маємо пізнати і вітати кожну людину як “свою.” Ввесь людство споріднене!

Коли зосереджуєтесь над цією причтою з ким відчуваєте сполучення? Самарянином? Певно. Хто з нас би відійшов від людини котра лежала побита на вулиці? Не ти. Не я. І кому ж це трапилось? На щастя, якщо б таке нас стрічало можемо потелефонувати на 911, скоро буде допомога і ми можемо продовжати нашими справами...правильно? Не так просто, якщо живемо нашою вірою! В енцикліку *Fratelli Tutti* папа просить щоби ця причта стала основним фактом нашого життя. Ця причта нас стрічає щоденно: *“Ми бачимо як соціальна та політична інерція допроваджує деякі частини світу на спустошену дорогу, водночас внутрішні та міжнародні суперечки та крадіж можливостей залишає многих маргіналізованих застряглих при дорозі.”*

Але в житті ми можемо себе знайти в позиції кожної особи в причті. Чесно говорячи ми можемо пригадати коли ми були поранені, самотні, зболені; розбійник котрий замучує і відходить; перехожий котрий відвертає очі від стаждяючого; зайнятий перехожий котрий спішить на важну зустріч; навіть корчмар котрий годиться опікуватися побитим; чужий котрий милосердно жертвує час, гроші та енергію тому котрий в нормальних обставинах навіть би не хотів на нього подивитися. Кожний з нас має в собі щось трошки із кожного в причті. Але коли є криза ми мусимо рішати, хто ми є: самарянин чи перехожий? *“Ось є два роди людей: ті котрі опікуються людиною в болі та ті котрі переходять; ті котрі схилиються щоб допомогти і ті котрі відвертаються і спішать далі . . .”* Хіба ти той побитий, ти є або частина проблеми або частина відповіді.

Папа просить нас прийняти відповідальність за зміну: *“Будьмо активні учасники віднови та підтримки наших заклопотаних суспільств.”* Не піддаваймося апатії чи прислуховуватись до тих котрі закликають до роздору і розповсюджують зловню брехню, концентруймося на добро і нехай це буде в центрі наших діл. Не думаймо що маємо тягар особистої відповідальності а радше що єднаємося з світовою родиною котра віддана єдності та взаємозалежності. Ми можемо покликатися на других за силу та піддержку.

“Ми можемо почати з низу і справа за справою діяти конкретну та на локальному рівні і тоді поширювати дію до найдалішх кутків наших країн і світу, тою самою опікою та дбайливістю що самарянин показав ранам побитого чоловіка. . . Зречімся дріб'язковості та образливості марних бійок і постійних конфронтацій. Перестаньмо себе шкодувати і признаваймо нашим злочинам, нашій апатії та брехні. Репарації та примирення дають нам нове життя і всіх нас освободжують.

79. Самарянин притримався при дорозі тоді відійшов не очікуючи визнання чи подяки. Його служіння дало йому велике життєве задоволення як і перед його Богом, і тому це стало обов'язком. Ми всі маємо відповідальність за ранених, наших і всіх народів світу. Піклуймося потребами всіх мужчин і жінок, молодих і старших, тим самим братнім духом турботи і близькості котру показав добрий самарянин.”

НИНІ панахида: перед Літургією +Василь і Ольга; після Літургії: +Марія Харитина Малко

ЦЬОГО ТИЖНЯ: п'ятниця, 30- го жовтня, 10-а рано Божественна Свята Літургія: +Георгій і Григорій

ВІТАЄМО З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ: Люба Вергола (24-го), Роман Лука (25-го), Оля Грищенко і Аліна Лусак (26-го), Ірина Поточна (27-го), Софія Грищенко і Віра Федорович (30-го). **Многая літа!**

ВАШІ ПОЖЕРТВИ: неділя, 18-го жовтня: \$855. Семинарійний фонд: \$20.

Щиро дякуємо всім жертводавцям!

GLORY TO JESUS CHRIST!

25.10.2020

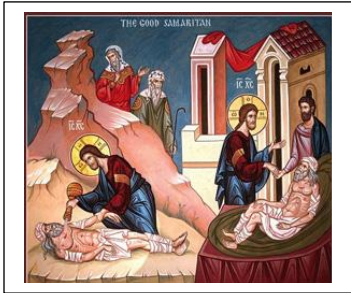
GLORY FOREVER!

20th Sunday after Pentecost and the Sunday of the 7th Ecumenical Council

Galatians 1:11-19 & Hebrews 13:7-16; Luke 7:11-16 & John 17: 1-13

“Let us take an active part in renewing and supporting our troubled societies”.

Fratelli Tutti (77)

The parable of the Good Samaritan has penetrated popular culture to the extent that laws have been given that name. Good Samaritan laws exist to encourage bystanders to help people in need without fear of liability. In the English language, a “good Samaritan” refers to one who gratuitously helps a stranger. The term “stranger” is key, because in the gospel account, making the hero a Samaritan was mind-blowing for Jesus’s audience. Judeans despised Samaritans, whom they considered unclean, even subhuman. As a metaphor, these characters leave no question that we are to embrace all others—no matter who or where they are from.

When you recall the biblical parable, with whom do you relate? Is it the Samaritan? Of course. Who of us would walk away from a fellow lying in the street, bruised and bleeding? Not you. Not I. But when has that happened to any of us, anyway? Lucky for us, an emergency 911 call will bring paramedics to the rescue and we can carry on with our day. . . right? Wrong! Not if we take our Christian faith seriously.

In *Fratelli Tutti* Pope Francis asks us to recognize the Good Samaritan parable as central to our life and lifestyle. The scene is playing out constantly anew—happening now—daily: *“We can see this clearly as social and political inertia is turning many parts of our world into a desolate byway, even as domestic and international disputes and the robbing of opportunities are leaving great numbers of the marginalized stranded on the roadside”.*

Throughout our life, we find ourselves in the position of each character. If we are honest with ourselves, we will recall instances of being the wounded one, alone, hurting; the robber who causes suffering and leaves; the passer-by who turns away at the painful sight of suffering; the preoccupied passer-by hurrying along due to an important schedule; even the innkeeper, taking instructions of care; the stranger who compassionately gives time, money, and energy to one who would probably reject you in normal circumstances. We all have a bit of each character in us. But in this time of crisis we must take a stand, decide who we are: Samaritan or Passer-by? *“Now there are only two kinds of people: those who care for someone who is hurting and those who pass by; those who bend down to help and those who look the other way and hurry off. . .* Very simply, unless you are the wounded one, you are either part of the problem or part of the solution. Let’s also remember

Francis asks that we take responsibility for change: *“Let us take an active part in renewing and supporting our troubled societies”.* Rather than succumbing to apathy or listening to those who incite division and spread hateful lies, we can focus on what is good and make it the centre of our actions. We should not feel burdened by our individual responsibility, but realize that we are joining a global family dedicated to unity and interdependence. We are to look to others for strength and support.

“We can start from below and, case by case, act at the most concrete and local levels, and then expand to the farthest reaches of our countries and our world, with the same care and concern that the Samaritan showed for each of the wounded man’s injuries... . Let us renounce the pettiness and resentment of useless in-fighting and constant confrontation. Let us stop feeling sorry for ourselves and acknowledge our crimes, our apathy, our lies. Reparation and reconciliation will give us new life and set us all free from fear.

The Samaritan who stopped along the way departed without expecting any recognition or gratitude. His effort to assist another person gave him great satisfaction in life and before his God, and thus became a duty. All of us have a responsibility for the wounded, those of our own people and all the peoples of the earth. Let us care for the needs of every man and woman, young and old, with the same fraternal spirit of care and closeness that marked the Good Samaritan.”

TODAY: Panakhyda before Divine Liturgy: +Vasyl and Ol’ha and after Divine Liturgy: +Maria Kharytna Malko

This week in our parish: Friday, Oct. 30, 10 a.m. Divine Liturgy: +Heorhiy & Hryhoriy

Birthday greetings to: Luba Werchola (24th), Roman Luka (25th), Olga Gryshchenko and Alina Lusak (26th), Irene Potoczny (27th), Sophia Gryshchenko and Vera Fedorowych (30th). **MNOHAYA LITA!**

YOUR DONATIONS: Sunday, Oct. 18 Regular: \$855. Seminary Fund: \$20.

Thank you to all our donors for your generosity!